

HANNAH SULLIVAN*

Te, nagyon fiatalon New Yorkban

(You, Very Young in New York)

(RÉSZLET)

Forgolódva az ágyban a kiadós novemberi esőben, közben zuhan az értékpapírpia
És aggódik a művészeti piac, kezd betokozódni, a hipszterek meg
Továbbra is próbálják eladni a brooklyni áfonyadzsemüket, a regényírók pedig
Továbbra is a Starbucksba járnak a családregegyeiket szövegetni,
[a sémáikat farigcsálni,
Csipegetve, mint a galambok a reggeli croissant csücske körül,

Közben a pultosok a téli koktéllistákon törik a fejüket, mondogatják egymásnak,
Hogy a Cynar, a grapefruit-bitter és egy kis adag Mezcal lesz
Jövőre a trend, még ha a vendégek továbbra is csak
Negronit kérnek az esküvőkön, gin-tonicot az első randikon,
[és Manhattaneket mielőtt
Megindulnának az emeletre, a kamerás telefonoktól messze,
[az illegális ügyletekbe...

A '98-as Schramsberg jól megy a Caitlinhez a nouveau Belliniben.
Jed kikevert egy piát porterből, rumos kávéból, meg Brachetto d'Acquiból,
Csak bonyolultan lehet leírni, micsoda, de úgy kéri: „a szorítófogó”-t,
Olyan az íze, mint a tejszínhabos vesének, a mézes keserű sörnek.
Egy bőrszerkós lánynak csinálja, akinek olyan az arca, mint a Szűz Máriának.

* Hannah Sullivan (sz. 1979): Brit költő, egyetemi oktató. Ealingben nőtt fel, Nyugat-London egyik kerületében. A Cambridge-i Egyetemhez tartozó Trinity College-ban ókortudományt tanult, majd 2008-ban a Harvard Egyetemen PhD fokozatot szerzett angol és amerikai irodalomból. Első könyve *The Work of Revision* (Az átdolgozás művelete) címmel jelent meg 2013-ban, melyben az írógép használatának hatását vizsgálta az angol nyelvű modernizmus szerzőinek szövegeiben. Könyvéért 2014-ben elnyerte a Brit Akadémia Rose Mary Crawshay-díját. 2018-ban jelent meg első verseskötete *Three Poems* (Három vers) címmel, melyből a most olvasható részletek származnak. Ez a könyve ugyanebben az évben elnyerte a T. S. Eliot-díjat, melyet az év legjobb Egyesült Királyságban vagy Írországbán megjelent új verseskötetének adnak. Jelenleg Londonban él családjával és egyetemi docens az Oxfordi Egyetemhez tartozó New College-ban.

Te pedig Bowie-t hallgatsz az ágyban, a mélyen ülő
Szemeire gondolsz, a furcsa, kapálódzó kezére, a hetvenes évek Berlinébe vágyva.
Maszturbálni akarsz, de merülőben az elemek a vibrátorban,
És a plasztilin pink nyél unottan mocomorog a markodban,
Az úrkorszaki ragyogását a téli árnyak közé veti.

Ismétlés az idők végezetéig

A HÉRAKLEITOSZ-VERS

(Repeat Until Time: The Heraclitus Poem)

I. 3.

Látod őket együtt, és aztán megváltozik a szemlélet;
Az ismétlés pontatlan, az örök visszatérés pedig hazugság.

1961, egy utca Hollywoodban, egy híres fotózás:
Fekete macskák próbálják eljátszani a címszerepet
A fekete macskában, egy mozifilm Poe alapján, bukás lett az egész...

Először a csődületet látod, a gyűjtőnevet –
Elszórtan néhány babzsákot a napon,
Egy alomnyi pórázát cibáló fekete macskát,
És az összes lábközépig érő kockás szoknyát, gőzzel vasalták hajnalban,
Az összes cicasarkú cipőt és denevérszárnyú napszemüveget,
A vigyorogó nőket, akik mintha most szabadultak volna a renói házassági bíróságon,¹
Még a vastag bokájúak sem rejtik el a lábfejükét,
Izgulnak, mint az elsőbálozók...

Együtt a fényképen, a macskák idegenek,
Kísértetiesek és ragyogóak, mint a selyemszitanyomatos Marilynek...
Aztán az érdeklődés tárgya újra megváltozik:
Az egyiknek hiúzfarokszerű pamacsa van, tejhabos, szőrös álla,

¹ Válasokat lebonyolító intézmény a Nevada állambeli Reno városában. A város forradalmasította az Egyesült Államokban a válások ügyintézését, lényegesen gyorsabbá és kényelmesebbé téve azt, így néhány évtizedig hatalmas népszerűsége tette szert, azonban miután a többi államban is enyhültek a válásra vonatkozó feltételek, veszített népszerűségéből. – A ford.

Egy pompon les kifelé a becipzározott táskából, csak kikandikál éppen,
Egyikük pedig megnyerő pillantást vet maga mögé, elhaladóban,
Villogtatva a kifacsart lime szemeit, melyek cica filmsztárrá teszik.

Egy szőke srác meg a falvédőszerű mellényben
Néz egy nagy, morcos macskát egy kristálypor díszítésű pórázon,
Ezalatt egy idősebb nő nyitott orrú cipőben illegeti magát,
Szorongatva a macskáját, mint egy hisztérikus,
Nézi a fiút, ahogy hagyja a fekete macskáját bármerre mászkálni.
A nő tudja, hogy 1960 volt a jövő és JFK az elnök.
A kisfiú anyja azon tűnődik, vajon teherbe eshet-e újra.
Úrkorszaki Courrèges-t visel: olyan, mint az ementáli.

A srác várja, hogy elkezdődjenek a hatvanas évek, hogy az erőszak valóra váljon.
Úgy néz ki, mint David Bowie a *Young Americans* borítóján,
Úráni fénnyű haj, enyhén dauerolt diszkóglória.

PUSKÁS DÁNIEL fordításai